

Ige:

L: 1Kir. 17,1 és 1Kir. 18,1-5

A Gileádban lakó tisbei Illés ezt mondta Ahábnak: Az élő Úrra, Izráel Istenére mondom, akinek a szolgálatában állok, hogy ezekben az esztendőben nem lesz sem harmat, sem eső, hanem csak az én szavamra. ... Hosszú idő múlva, a harmadik esztendőben, így szólt az ÚR igéje Illéshez: Menj, jelenj meg Ahábnál, mert esőt akarok adni a földre! Illés tehát elment, hogy megjelenjen Ahábnál. Samáriában súlyos éhínség volt. Ekkor Aháb hívatta Óbadjáhút, a palota felügyelőjét. Óbadjáhú igen félt az Urat. Mert amikor Jezábel megölette az ÚR prófétáit, Óbadjáhú magához vett száz prófétát, és elrejtette őket ötvenenként egy-egy barlangba, és ellátta őket kenyérrel és vízzel. Aháb ezt mondta Óbadjáhúnak: Menj el az országban levő minden forráshoz és minden patakhoz! Talán akad fű, és életben hagyhatjuk a lovakat és öszvéreket, és nem kell levágnunk az állatokat.

T: 1Kir 18,41-46 Ezután Illés ezt mondta Ahábnak: Menj föl, egyél, és igyál, mert eső zúgása hallatszik.

---

1. Hogyan lépted át az újév küszöbét? Milyen gondolatok, milyen érzések voltak benned? Van-e reményteljes várakozás az új év elején? Vársz-e jót ettől az évtől? Milyen belső hangot hallasz most, amikor újat kellene kezdeni?

Talán azt hallod, hogy „úgysem érdemes erőlködni” „Ne várj semmit ettől az évtől, akkor nem fogsz csalódn!” „Nem érdemes hiú ábrándokban ringatnod magadat, mert nem fogsz előbbre jutni!”

Hadd kérjelek meg arra, hogy ne hallgass ezekre a hazugságokra! Nem szabad azt hinned, hogy egyetlen célod sem fog sikerülni az életben. Nem szabad azt gondolnod, hogy úgyis minden egyre rosszabb lesz az életedben.

Habár igaz az, hogy Jób életében volt egy igen kemény időszak, amikor azt tudta csak mondani, hogy „az Úr adta, az Úr vette el”, de következett a felemelkedés időszaka is, amikor Isten kétszerezsen visszaadott neki mindent. És mindeközben Jób állhatatosan hitt Istenben és Istennek. Minden látszat ellene szólt, ő mégis kitartóan hitt Istenben, hogy elhozza a változást, és ez a változás neki fog kedvezni.

És Isten nemcsak kihozta Jóbot nyomorult helyzetéből, hanem azt olvassuk: „Az Úr pedig jobban megáldotta Jóbot azután, mint azelőtt.” (Jób 42,12a)

Olvastam egy fiatalemberről, aki nagyon nyomorúságos körülmények közül jött. Amikor elkerült otthonról, hajléktalan lett. Ekkor egy naplót kezdett írni. Leírta benne az érzéseit és a kudarcait. Azonban félt attól, hogy naplójában ráismernek, ezért megváltoztatta a főszereplőt ebben a naplóban.

Valójában ez a napló változtatta meg az ő életét. Naplója elkerült egy kiadóhoz, aki könyvként jelentette meg azt. És ezután újabb könyveket és történeteket rendelt ettől az embertől. Mostanra az egykor hajléktalan férfi sikeres keresztyén író lett, aki szép otthonban lakik.

2. Könnyen mondhatja most bárki, hogy ő nem tehetséges író, hogy most gazdasági válság van, hogy nincs elég munkahely itt Böszörményben. Igen, ez mind igaz. De egyet nem szabad elfelejteni, hogy Istent nem korlátozza az, hogy mi mennyire vagyunk tehetségesek, Őt nem korlátozza a gazdasági válság sem. Istent egyedül a mi hitünk korlátozza.

Higgyük azért, hogy Isten elhozza a növekedés új szakaszát az életünkbe. Higgyük, hogy az életünknek nem csupán szép múltja volt, **hanem van jövője**, melyet Isten készített el számunkra. Higgyük, hogy Gyülekezetünknek nemcsak híres múltja volt, amikor az évszázadok során egyre szebb és nagyobb templomra volt szükség, **hanem van jövője, melyet biztosan elhoz Isten.**

A 102. Zsoltár 14. versében azt olvassuk: „*Indulj irgalomra Sion iránt, mert ideje, hogy megkegyelmezz neki, itt van már az ideje!*” Ez pedig azt jelenti, hogy a kegyelem ideje itt van. Mert mindennek rendelt ideje van.

Jeremiás által pedig ezt mondja az Úr: „*Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.*” Jer. 29,11

3. Amikor Istennek ezeket a csodálatos ígéreteit halljuk nem tudjuk elhinni, akkor az a baj, hogy mi a látható dolgokra, akadályokra nézünk. Ezek a gondok, bajok és problémák pedig visszahúznak minket. Isten azonban felette áll mindennek. Őt nem kötik azok a dolgok, melyeket mi mozdíthatatlannak hiszünk.

Egyszerre hiszünk Isten mindenhatóságában, ugyanakkor képtelenek vagyunk arra gondolni, hogy a Mindenható Isten a mi életünkben is képes természetfeletti módon cselekedni.

Illés történetéből olvastam fel egy rövid epizódot. Illés próféta szolgálata azzal kezdődik, hogy az istentelen király előtt, Áháb előtt kijelenti, hogy évekig szárazság és aszály lesz az országban. Isten ezután elrejtja a prófétát a bosszút lihegő király elől.

Az országban kiszáradtak a patakok, és az emberek éheztek. Három év telt el így, amikor Isten azt mondja Illésnek, hogy menjen el újra a királyhoz, mert esőt akar adni a földre. Istennek az volt a célja a szárazsággal és az esővel, hogy a bálványisteneket imádó királynak megmutassa, hogy csak Izrael Istenétől függ az eső.

Áháb király persze ezt nem akarta elfogadni, és ragaszkodott a Baal prófétákhoz. Illés azonban azt mondja a királynak: „eső zúgása hallatszík.” Majd a szolgáját arra kéri, hogy nézze meg, nem lát-e felhőt a tenger fölött.

Bizonyára a király is és a szolgál is furcsán nézett Illésre ekkor. Évek óta egyetlen felhő sem volt az égen, most pedig az eső zúgásáról beszél Illés?! Már el is felejtettük, milyen az eső zúgása.

4. Való igaz, hogy Illés fizikailag nem hallotta az esőt. De lélekben mégis hallotta. És ezen a ponton dől el, hogy mi történik.

Ha csupán a fizikai valóságot vesszük számításba, akkor csak az elkeserítő tényeket látjuk magunk körül, a saját életünkben, családunk körében. Akkor nem halljuk az esőt, akkor nem látjuk az elkészített lehetőségeket. Akkor csak a gazdasági válságot látjuk, a munkanélküliséget, azt, hogy semelyik cégnél sincs ránk szükség, hogy céltalanná vált az életünk. Akkor azt látjuk, hogy a mezőgazdaságnak befellegzett, mert már ezt is tönkretették. Akkor azt látjuk, hogy az emberek elfordultak Istentől, és ha az öregek meghalnak, akkor végképp üres lesz a templom.

Illés próféta valami egészen mást is hallott és látott: mégpedig Isten természetfeletti hatalmát. Ezért hallotta meg az eső zúgását a távolban, és ezért látta leborulva is a tengerből felemelkedő felhőt.

Isten Igéje egy másik helyen azt mondja: „hitben járunk, nem látásban.” (2Kor. 5,7) Hadd kérdezzem most meg, hogy számolsz-e azzal a valósággal, amit csak hittel lehet megragadni, vagy csak annyit hiszel, amennyit láatsz?

Istennek számodra is vannak nagyszerű ígéretei, mert Ő a te életteddel is békességet és reményteljes jövőt tervezett. Tudsz-e hinni abban, hogy Urunk minden látható negatív körülmény ellenére is teljesíteni tudja és teljesíteni fogja ígéreteit?

Isten adja meg számodra, hogy legyen olyan hallásod, mint Illésnek, aki hite által előre meghallotta az eső zúgását, és legyen olyan látásod, mely meglátta a megígért felhőt az égen. Ezzel a hittel induljunk el ebben az újesztendőben! Ámen.

Loment Péter ref. lelkész

Áldás:

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” Jer. 29,11